

Մեզ զանգահարեց մի ժիկին եւ դասմեց, որ Աջափնյակ համայնքի Սիլվյան քաղաքանակ (ժողովութը կոչում է հին անվանումով՝ Յ-ր գյուղ) աղանդներն ուղղակի արագութեան մասին պատճեն է:

մասներ են զգում եւ կործանուած շատերին: Նա նկարագրեց ընտանեկան մի ողբերգություն: 17-ամյա մի տղա հոգեզայստական աղանդի մեջ է ներգրավված: Մայրը փորձում է նաև արգելել այցելելու աղանդավորական հավաներին, սակայն ադապտում: Պակաս կարենու չէ, թե ինչուս է տղան հայտնվել աղանդի միավաներում: Միամիտ երիտասարդը ժամանակին այցելել է քաղա-

«Լավ, բա ես գյուղում մի ճշմարիչ հավատացյալ չկա», հայտնի կիոնյի ոճով ծնված հարցը ինձ մղուել նոր փնտռումի, եւ հայտնվում եմ Ավետիսյանների տանը: Վիզբն Ավետիսյանը Սիլիկյան թաղամասի միակ բիկ 108 դրոցի տնօրինն է: Դոգետ դաշտում ժիրդ քարձիքով վիճակը նա կաղուա է երեխայի սացած կրության հետ: «Տեսի, դրոցում երեխաններն անցնուած են հայ եկեղեցու դատամություն, սակայն ուսուցիչն ոչչ դավանանի է դատկանում՝ ոչ որին չի հետամրում: Մեր դրոցում պարուն է դասավանդում հայոց լեզվի և գրականության ուսուցչութին, որ կրոնի առարկայի ծրագրին ծանո-

ՈՐ ՎԱՐԿԵՆ ՀՆԻՍՅԻ ՄՆՄԵՐԸ

Աղանդավորական քաղամաս Երևանում

Հովհաննես Արքայի 18-ին մեր թերություն տղագլված «Հոգեորսությունը շարունակվում է» հրադարակումը շատ ջուր վերցնող խմոր դուրս եկավ. Այդ աօթիվ «Ազգը» բազմաթիվ հեռախոսազանգեր եւ արձագանքներ ունի ինչուն խրախոսական, այնուև էլ ահազանգի տեսլով:

մասում գործող կույկակարական արհեստանոց կույկակար դառնալու նոյատակով։ Սակայն արհեստ սովորեցնելուց առաջ աղանդավորները մոլորեցել են նրան և որսացել հոգին։ Այժմ նոր մայրէ հայտնվել է սարսափելի փաստի առաջ՝ տղան աղանդավոր է եւ դատրաս է ամեն ինչի, միայն թե չբացակայի հավանելից։ Անազանգն անոյատախան չքորեցին, սակայն անանուն կնոց չպահ հասցեն միշտ չէր։ Այնուամենայնիվ, դարզվեց, որ դասությունը ճշմարտանման է։

Ինչդես հավատեցին բնակիչները, Սիլիկյան թաղամասում աղանդավորները և աս-էաս են: Թակում են դոներից մեկը եւ «մտեր» լսելուց հետո հայտնվում են վառանի կողմին խճքված տաներերի կողմին: Տան մեծ մայրիկը ցաղղում է հյուսափել ինձ սուրճով, սակայն աղանդավորներին նաև անսեղ գգոււանում է: Ասում է՝ աս կան, քայլ չեմ ճանաչում: Նրան հյուս եկած աղջիկն ու թողօ դամում են, որ Անաստասավան թաղամասում են աւագ էաս են աղանդավորները: Վերջիններս հաճախ են զանգում կամ համառութեան այցելում իրենց: «Զանցի որ ամուախն կտրականադիս արգելել է նրանց հետ ուկիւլ, առիթ չեմ ումեցել խոսելու», ասում է կինը: «Իսկ եթե ամուախն թողնե՞ցի հարցին դատախանում է Եսի՞ն ու ժողով է, իսկ հայացի մեջ կարդում եմ իսկ ինչ լավ որ:

Դանուիլով 3-րդ գյուղի կամ Սիլիկյան քաղաքական ավագանու անդամ Վարդես Պետրոսյանի հետ (ընակիններ Ծան գյուղացես են թյումը: Այլև Սիլիկյան թաղամասում հոգեզգալստականների դարագլուխ համարվող այս մարդիկ ոչինչ չասացին ինձ եւ հանգիս ժողացու ընթառապատճեն:

Այս առաջնային սատում է կարծ, քայլ կոնկրետ թաշառական հիմուններով աշխատող դաշտոյնան իր մասհոգության շրջանակներում նույն է քաղաքայի գաղի եւ զրի, ասֆալտապատճան խնդիրները: Նա տեղյակ է քաղաքայի որ ընտանիում ինչ վեճ է լինում, անձանք է փորձուարթել դրան, սակայն բանի որ կունական թեման այլան էլ հոգեհայաց չէ իրեն, չգիտի, թե Միջևան քաղաքասում գործող հավատացյալները (ինչ աղանդավորներ), որում են, ինչ ոստդուքյունների են դատկանում կամ ինչ վասնզավորության ասիմման ունեն: Նա նաև

կասկածի տակ առավ, թե քաղաքացուն հավատաեղիներ կան: ՊրոՊետրոսյանին եւ բոլոր Մատոցավ Պատմութեան տեղեկացնուած են, որ, ըստ քազմաքիլ ականատեսների հավասիացուաների, Սիլիկյան քաղաքասում հոգեգալայտական հավատեղի հաստատ կա, որի մասին գիտեն եւ չեն թաւցնուած քաղաքասի Երիտասարդ Տղաները: Նուան նաեւ հավատաեցին, որ այդ սնից Պատմութիւն օրերին գայլի ոռնոց հիշեցնող աղջոկ է գալիս: Չարաձի Երիտասարդ հավակնուած են տան մոտ եւ Կրնօրինակուած Ծերտուած Եղաներին:

թացել է դասավանդման նախորդ օրը, բանի որ նախորդ, կրոնի դասավանդման 6-ամսյա դասընթացին մասնակցած ուսուցիչը դուրս մնաց դղրոցից օտքիմալացման դաշտառով։ Դղրոցում սովորում է 650 աշակերտ, որոնցից աղանդավորները դասերից հետո գնում են կրոնական հավաքների։ Նուն կրոնական դասկանելությունը բացահայտվում է համապատճեն այն ժամանակ, երբ երեխաները դասարանով ուժին են գնում կամ տոնախմբության են մասնակցում։ Աղանդավոր երեխաները չեն մասնակցում դրանց։ Նուն հիմնականում բացնում են իրենց կրոնական դասկանելությունը, մանավանդ աղջիկները, որոնք վաղը ամուսնանալու խնդիրներ ուսի՛ ունենան։ Նույն կերպ ականա «թեսավորման» են ենթակվել նաև մեր դղրոցի ուսուցիչները, որոնք բոլորն էլ եկեղեցի նսում են, խաչակնում եւ մոմ են վառում։ Ֆավով են նույն, որ դղրոցը չի կարող դարձի բերել աղանդավոր երեխաներին, բանի որ նույնիսկ ճշմարիտ հավաքի բարոզելու իրավունք չունի։ Եվ հետո ինչո՞ւ՞ս բարոզես մի երեխայի, որին ընտանեկան դաստիարակությունն այլ բան է սովորեցել։ Սիդորդարար էլ չես կարող մարդուն ճշմարիտ հավաքի բերել։ Այս վիճակի դաշտառ եմ համարուայն, որ ոչ միայն մեր գուտում, այլև 60 հազար բնակիչ ունեցող Աջափնյակ համայնքում նի օծված մատուկամ եկեղեցի չկա, որ մարդիկ աղոթեն կամ մոմ վառեն։ Տնօրին կի-նը՝ Անահիտ Ավետիսյանն ավելաց-

նոյն է. «Գյուղում աղանդմբեր շահն տարածված, եւ դա մեծ ցագ երաց առավել ցավայի է, որ Առավելական եկեղեցու հավատացյալների մեջ տեսնում: Զկան: Մեր համայնքի հոգեւոր խաղ ունի՝ ոչ հոգեւորական կա, ոչ եկեղեցի: Դրա համար է Աստծո ծօնարիչ խոսքը մեզ մոտ չփառնում: Մինչդեռ իիչ չեն թաղանատում ծննդակած ու մեծացած մեծադադարաները, ովքեր կարող են, թե կուզաւ արտասահմանում լինելով անզանակություն կազմակերպեն ու փրկել իրենց հարազատ թաղանատումը աղանդավորական թակադիմեցին:

3. Գ. Սիլիկյան թաղամասն ի
5200 բնակչութեավ, 1200 սնտեսու-
թամբ եւ աղանդավորների բառա-
նից անհայտ թվով թողնուած ե-
նիսուր, մի տեսակ ամորթահար՝ «Ե-
պա, տեսա, ողբացի»։ Այս միաժն է, ո-
րն ուղեկցում է մինչեւ Սալարիա-
ի Սուրբ Երրորդություն նորակա-
ռուց եկեղեցին, որտեղ եղած մոմե-
ր հաստատ դիմի չքավեն հանուն
Սիլիկյան թաղամասի մոլորայ հո-
գիների փրկության վառելու հա-
մար...

Նիկիտա Միխալկով.
«Չորի Բալայանը միշտ
հասնում է նղատակին»

Չորի Բալայանի մասին մի կողմից բավական հետև է խոսել, մյուս կողմից՝ ուս դժվար է, բանզի բազմակողմանիությամբ, առարկների եւ կենսական բախումների բնելուայնությամբ, կարծով եմ, քչեր կարող են նրա հետ մրցակցել: Սակայն կյանի ինչ-որ ժամանակահատվածով մեր ունեցած ընդունելու (իսկ դրանք ավելի բան երսում տարի առաջ էին) անձամբ եւ վերիիւում եմ որդես կյանիս քերեւա ամենագրավիչ ու հրաշայի ժամանակը՝ իմ ծառայությունը նավատոռուա, Դեռավոր Արտելիուա, Կամչատկայուա, Շնասահնակներով ու Եղջեռվասահնակներով մեր 117-օրյա առաստելական արտավը: Չորին, ինչորես հասկանուա եմ, երեփ մանկուց եղել է բացարձակ իմնուստովն մարդ իր անչափ յուրօինակ մտածողությամբ, իր ուս սու մտով, երբեմն արտառող բվացող ուռուուներով: Միեմուն ժամանակ նուան միանգամայն մատչելի էին միամիտ ու սրտառու ոյւշարդությունը եւ հետարկությունը յուրաքանչյուր մարդու հուզող ամենահասարակ բաների նկատմամբ: Եվ այս առողմով Չորին եղակի անձնավորություն է:

հետագա կյանիուա այդ բազմակողմանիությունը չի լին նուն: Ես գիտեմ, որ հենց վերջերս նա ծովային ծանադարիություն է կատարել: Ի դեպ, Չորին ինձ էլ եր հրավիրել: Նա ինչ-որ ժեղ էր նավարկուա: Ընկերներով զնուակն ծովից դերի օվկիանոս: Եվ վերսին առկա էին նրա հաստակամությունը, երիսաւարդությունը, արկածախնդրությունը: Այս իմաստով բացարձակադես մեկն է նրանցից, ովքեր բացահայտ ասուա են. «Այո, ես արկածախնդրությունից եմ, որոնք վասնգուա են սեփական մորթին եւ ոչ թե ոսիշինը»: Երեփ այս անզամ ծովուա նա դարձյալ ոխուկի է դիմել: Եվ, հոտով եմ, հաղթել է, հասել իր նորատակին:

Բնականաբար, դա ինձ բնավ չգարմացրեց: Լավ հիւուա եմ, թե ինչորես Չորին իր ընկերոց՝ «Դելֆին» փողոքոսանավի նավադես Վյաչեսլավ Պանտելեևի հետ 1972 թ. ամունը գտեր ամեն օր դուս եր գալիս նշանավոր Ավաշինսկի ծովախոր: Ինձ բայս վիճակվեց հանգստյան օրերին մի բանի անգամ, եր արձակման ըստու ին ստամուան ըստու ենք եղա-

ԵՎ ԵՍ ԱՆՁԱՄԲ ԵՐԱԽՏԱՊԴՐԱՐ ԵՄ
ՆՈՐԱՆ, ՈՐ ԻՄ Կյանքի բավական ծանր
ԺԱՄԱՆԱԿԱՀԱՏՎԱԾՈՎ, ԵՐԵ ՏԵՇԻԳ
ՀԵռու հայտնվել էի Նոր, մուսկվացու
համար դժվարին դայմաններով, Չոր-
ին իսկական ընկեր Եղափ: Ով գիտի,
ՆԱ ԿԻԽԱՍԿԱՆԱ այն իրավիճակը, ԵՐԵ,
ԱՍԵՆԻ, զորանոցու ԵՐԿԱՐ մնալուց
հետո հանկարծ հայտնվում ես տա՞
ՐԱԿԱՐԱՆՈՎ, որտեղ կան լոգարան,
ԱՆՈՒՆԻ, հարմառություններ, մի խոս-
ուով՝ ազատության մեջ: Կամչածկայի
այդ ջերմությունն ինձ համար զօալի
չափով կատված է բացառադիս Չոր-
ին անձի հետ, որն ավագ ընկեր էր,
թիւնէ, որու իրավիճակներում նաև
դաշտան: Նա ազատության մեջ էր,
դարսող մի կողմուա, իսկ ես՝ հսկիչ
անցակեածի մյուս կողմուս: Նման
դաշտաններում աւատում են պատահա-
րություններ: Առաջ հետ ծով
դուրս գալ գրոսանավով: Զորին մեր
արշավների այդ օրերի մասին ահա թէ
ինչ է գտել իր «ՍՄԵԼԱԿ ՄԱՐԱՐՈՆ» գր-
տուա: «ԱՄԵԼ անգամ ՇՈՄՅՆԵՐՈՒ կոր-
վուա ԵՐ, ԵՐԵ ՄՈՏԵՆՈՎ ԼԻՇ ԵՐԵ ԵՐ-
ԲԱՐՅՆԵՐԻԾ» բաց օվկիանոսի մուտիի
մոտ կողդ-կողդի ցցված Յ Վիրխարի
Ժայուերին: Մեզ միշտ ծգուած էր այդ
Վայրի լայնարձակությունը, որտեղ օրի
գունն էլ ուրիշ էր առավել ԵՐԿԱՆԱՅԻՆ,
այլիներն առավել հզոր էին, իսկ փր-
փուրները՝ առավել ծերմակ ու խուռու:
Բայց չափազանց փոնր էր մեր «ՂԵՂՖԻ-
ԾՐ», նույնիսկ խաղաղօվկիանոսյան
փոփրալիից էլ փոնր: Ասենի, դա հենց
այնուես չի էլ արվուա: ուզեցիր Եւ դուրս
Եկար օվկիանոս: Իսկ որ գլխավորն է՝
այն Ժամանակ ես ումեի ուրիշ Ծոյա-
սկ, ուրիշ ճանադրակի:

Ի՞նձ օսեւ աղըցնուա է մարդկա-
ին եւ այրական մի տա կարեւոր հա-
կանիւ: Զորին այն մարդկանցից է, ո-
րոնց նղատակ են առաջադրուած եւ ան-
դայաման հասնուա դրան: Դազիվ թէ
ոնչ-որ մեկը դասկեւացնի, թէ որտան
մժկաւ է ընթուկ ու եղօտմերով գի-
ւարեավ կազմակերպել Կամչակայի

արավից մինչեւ Շովուտկայի հյութիս: Այս դա ոչ միայն բարդ է, այլև աղտկայի, մանավանդ՝ բարացածույան դայմաններում: Միայն նա կառու էր մեծ համոզել որ գիտարավն սնվանեն «Ղարաբաղ»: Ինչո՞ւ Ղարաբաղ: Ըստով: Ջմունը: Կամչայյում: Եվ հանկարծ՝ Ղարաբաղ: Ֆվում էր անհասկանայի: Բայց գործ մեխին Զորիի հետ: Նրա համար Ղարաբաղը սոսկ տեղավայր կամ աշարհագրական կետ չէ: Դա նրա յանքն է: Այն ժամանակ ես դա իրով չեմ ըմբռնում: Միայն հետո հա-

Հայոց արիս ասացի, Զորին կական Ծերդաւանակությունն աշխարհում:

Թ ամարտ էլեն Հովհան-
նիսյանի մարզական
հաջողությունների մա-
սին ցավով այսօր Դայաստանում
իշեր գիտեն: Մեր ակնարկի հեռոսու-
հին գեղեցիկ սեփ ներկայացուցիչ-
ների համար անսովոր նարզաձետվ
է զբաղվում: 25-ամյա Էլենը Դա-
յաստանում միակ կին բռնցքամա-
րտիկն է: Ինչդես ընդունված է հայ-
ընտանիներում, Էլենի ծնողներն են
ցանկանում էն, որ իրենց դուարը
երածւական դրդոցում սովորի-
Սակայն աղջիկն այլ նախասիրու-
թյուն ուներ: Նա իրադուրվել է
սոլորսով եւ երազում եւ բռնցքամա-
րտիկ դառնալ՝ իր առջեւ նոյատակ
դնելով մի օր ոինգ դուրս գալ եւ Դա-
յաստանին հաղթանակներ դարձե-

Ծում, սակայն հիարավորություն չուներ մեկնելու մրցումների: Դայաստանում նրա հանդելու նույն անտարբերությունն էր: 2003 թ. մայիսին Ելենին Հունգարիայից անհատական հրավեր ուղարկեցին՝ մասնակցելու աշխարհի գավաքի խաղարկությանը, որտեղ հանդես էին գալու 60 երկրների ներկայացուցիչներ: Չաս էր ցանկանում ճամսակցել եւ Դայաստան թերել ուկե գավաքը: Ուսի որուցեց մոտոցիկլեզը վաճառել: Ֆինանսական որու աջակցություն էլ ստացավ Դայա Աճառյանի անվան համալսարանի ուժուուից (Ելենը սովորում էր իրավաբանական ֆակուլտետում) «Վերնիսաժից» գմեց Դայաստանի դուռը եւ ուղետրվեց Հունգարիա

Աերը տեղում բոլոր ծախսերը վեցցնում էին իրենց վրա: Այդ ժամանակ էլենը հրավեր ուներ նաև ԱՄՄ-ից, սակայն որություն մեկնել Յակուտսկ: Իննարինի տոնսի հարցով նրան օգնեց ԱՌ լատզպանակոր Միեր Շահգելյանը:

Ելեն այստեղ էլ փայլու հաղթա-
նակ տնօԵց՝ կրկին առացուցելով
իր առավելությունը:

Ցավոն, այսան հաջողություններից հետո էլ էլենը Դայաստանում արժանի ուսադրության չի արժանանում: Դունզարիայից վերադառնալուց հետո նա եղել էր Իշխան Զարարյանի մոտ, որը դարձածես զարմացել էր էլենի նվաճումներով, խոստացել օգնել մարզումների եւ մրցումների մեկնելու հարցում, քայլ այդում էլ ոչինչ չարեց: Էլենին օգնության ձեռք մեկնեց Եղմիածնի բաղադրամես, նախկին քոնցիամարտիկ Դրաչիկ Աբգարյանը, եւ մարզուին անցյալ տարվա սեղմանըթերից դարձարաւ է Կարեն Աղամայանի մոտ: Երկու օր մեկ է-

Հայ մարզուհու նվաճումները զւրմագրել են մարզաշարհին
• Իսկ Հայաստանում Էլենը սիսպած է մի շարժ ինչընդուր հայրահարել

Իսկ Հայաստանուն Ելենը սիրպած է սի շառ Խոշքալուսար ուղրահամար

մել: Սակայն իր նողատակի իրագործան ճանաղարիխն էլենը սփյուզած էր մեծ դժվարություններ հաղթահարել հիմնականում դարադելով հնմուռուց: Դայաստանում քննցվածարտի կանանց խմբեր չեն գործում, իսկ տղաների հետ դարադել մարզիչները չեն համաձայնում: Եզ ահա երկար դեգերումներից հետո ֆիբրոսինգի աշխարհի չեմոլիոն Արամ Միսկարյանը համաձայնվեց դարադել էլենի հետ, սակայն գաղտնի: Էլենին ուս օգնեց նաեւ ամուսինը, որը նախկինում գքաղվել էր ըմբամարտով ու սանդա ուսուտք: Միասին դարադելով, էլենը միրամբետեց ֆիբրոսինգի, քայլուսինգի, թթվականդրոյի, ուսուփ հնարիներին, նաեւ գքաղվում էին մոռուպորտով:

Սակայն ելենի երազանցը բռնց-
ֆանարշիկ դառնալու էր: Swarիներ
շարունակ իր համառության ընոր-
դուկ ելենին հաջողվել է տարեր ա-
կուարներում գաղտնի մարզվել:
Մարզիչները նորան համոզում էին
կանանց հատուկ մարզածետվ
գբաղվել, նշելով, որ հզուր է չար-
չարվում, միեւնուն է ոչնչի չի հաս-
նի: Բայց ելենը հաստատեած հա-
վատում էր, որ մի գեղեցիկ օր ինքը
ոինգ է դրս գալու եւ աղացուցե-
լու է բոլորին, որ հայ կինը կարող է
մենամարտել ու հաղթել: 2002 թ. Իի-
քոսինին գի Դայաստանի առաջնու-
թյունում վերջապես ընդունեցին ե-
լենի հայը եւ նորան ընդգրկեցին
մասնակիցների ցանկում: Սակայն
նա մրցասղարեզ դրս չեկավ, ա-

Վարարել նարզուհում: Եվ ահա երկու ամիս անց Ուկրաինայից էլենին հրավիրեցին մենամարտելու երկի վերջին 10 տարիների անփոփոխ չեմոդինումու հետ: Էլենը մեծ ուսախությամբ ընդունեց հրավերը: Մարզուհում օգնության ձեռ մեկնեց Գագիկ Ծառուկյանը՝ հոգալով ճանապարհածախսը եւ բարեմաղթանեներով ճանապարհեց Կիև: Հունվարի 3-ին էլենն իր կյանքով առաջին անգամ ոինգ մասվ եւ դրոֆեսիոնալ ինքրոֆիշնզի առաջին մենամարտն անցկացրեց: Ուկրաինացի հանդիսականաների համար իսկական անակնկալ եւ հայմարզուհու մրցելուքը, որը վսահ հաղթանակ տնեց:

Երկու ամիս անց նրան կրկին հրավիրեցին Կիբ: Այս անգամ 51 կգ քաշային հայ մարզուհին ղետք է մրցեր 65 կգ քաշային ուկրաինացու հետ: Շատերը խորհուսդ էին տախու հրաժարվել մենամարտից՝ վախենալով ծանր հետևանքներից: Սակայն էլենը չընկրկեց: Այս անգամ էլ «Դվին» կոնցեռնի հովանավորությամբ մեկնեց մրցավայր: Էլենը կրկին ոինգում իր տարերի մեջ էր, հարվածներ էր հասցնում մրցակցին, երկու անգամ նրան նոկդառնի ենթարկեց: Բայց չգիտես ինչու, մրցավարները մեկ միավորի առավելությամբ հաղթանակը ընորեցին ուկրաինացի մարզուհուն: Սակայն քարոյական հաղթանակն անուում էր, ելենի օգտին էր: Մենամարտից հետո մրցակցուհին էլ այդ համոզանեց էր:

Կազմակերպիչները դասին և յաստանի դուռը չեն կախել եւ այդքացը լրացրեց Ելենը՝ իր բերած դուռը հանձնելով Ծանց։ Բոլորը զամացած էին, որ հայ մարզութին մրցումների է ներկայացել միայնակ, առանց մարզի ու մերսոյի։ Բայց Ելենը վստահ էր իր ուժերին, լի հաղթանակի Վճռականությամբ։ Առաջին մրցակիցը հունգարութի էր, որը չփենացավ Ելենի հումկու հարվածներին։ Զբից անընդիա արյուն եր հոսում եւ հաճախակի էր դաշտեցվոյ մենամարտը։ Երկրորդուական հաղթելով հունգարացուն, Ելենը դարձելաւրվեց ոսկե զավաթով։ Այսուհետեւ Արքեկիրի թաղաղեալ Ետոն Դարությունյանի ֆինանսական աջակցության սնութիվ մասնակցեց Սոչիի մրցաւարին եւ կրկին հաղթանակած Վերադարձական հայրենին։

Անցյալ տարվա դեկտեմբերին Ելենը հրավեր ստացավ Յակուտսկից Սահա հանրապետության «ԱրծիՎ ՕԵՐ» ակումբի նախագահ Ալբու Ուզարովից: Կերցին 3 տարիներին նա բազմիցս առաջարկել էր համարգուհուն նարգվել իրենց ակումբում, նաև ակցել զանազան մրցումների: Սակայն Ելենը չէր համաձայնվել լիւ հայրենիքը: Ընդհանրապես նաև առաջարկներ էին տարբեր երկներից առ տացել, սակայն նիւթ մերժել էր: «Ասիայի դրոֆեսիոնալ բունցամարտը ոլինգի հերոս» տիտղոսի համար Ելենը դեմք է մենամարտեր աշխարհի բազմակի չեմոդինուսի Լիդիա Անդրեևանայի հետ, որն աշխարհի գավաթակիր էր, առ ուժեղ ու փորձառու նարգուհի: Կազմակերպիչ

լենը մարզվելու է մեկնուա ջօնիս
ծին: Սակայն ձմռան այս ամիսներին ջեռուցման բացակայությաղաւաճառով հնարավոր չեն մարզվել
Եթեն իր նոյածակի իրագործնաժանադարին աւս խոչընդունեց հաղթահարել եւ դեռ կիաղթահարել Նա տարբեր առաջարկներ ունի աւ երկրներից, նույնիսկ Թահիլանդի իրավիրուած են նկարահանվել մատաֆիլմուած: Ծրագրեց աւս են: Եթեն առայժմ խորհուած է դրան ընթաց: Բացառված չեն, որ մի օր կ հոգնած հայրենիքուած իր նկատման միրող անտարբերությունից, եթեն հեռանա Դայաստանից: Եթեն ցանկությունն է, որ հայեր միաւնական լինեն, սիրեն, հարգեն մի մյանց, իրենց չթերազնահասեն միւս հիւեն, որ մենի ինչորիսի ուղարկիրք, հզոր ազգ ենի եղել ու կիշենի:

«Բանանգը»՝ Եվդասորիա, «Միկան»՝ Աւգաբադ

Դանցադեսուրյան բրոնզե մշակակիր Երեւանի «Բանանցն» ուսումնամարզական հավաքի և մեկնել Եվրատորիա, որտեղ մինչեւ փետրվարի 22-ը մարզումներին գուզահեռ նաեւ ընկերական հանդիդումներ կանցկացնի: Կարճ ժամանակով վերադառնալով Երեւան, «Բանանցն» կրկին կմեկնի հավաքի՝ այս անգամ արդեն Անքալիա:

Իսկ առաջնության արծաթը մեղալակիր «Միկան» վաղը կմեկնի Ազգարադ՝ մասնակցելու Թուրմին բաժին զավարի խաղակությանը Մրցաւարին կմասնակցի 6 թիմ, որոնք նախնական փուլում բաժանվել են 2 խմբի: Փետրվարի 14-ին

Հարություն Վարդանյանը վսասված է ստացել

Հվանդակությունը պահպան է կատարել առաջին համար անհաջող դասավորվեց Կիուրոսական «Սեուկ» թիմի հետ կայացած ստուգողական հանդիլուածքը: Ընդմիջուածից միշտ առաջ մրցակցի խաղացողի հետ բախման հետեւանուվ ՅՅ ազգային հավաքականի ավագը ծնկի ծանր վնասվածք ստացավ: 35-ամյա ֆուտբոլիստին աղաթինման համար միշտ ամիս հարկ կլինի: Այսուհետով, Դայաստանի ազգային հավաքականը մարտի 26-ին եւ 30-ին Անդորրայի ու Պոլանդիայի հավաքականների հետ կայանալի ընտրական մրցախաղերուածք ստիլված կլինի հանդես գալ առանց փորձառու դաւադարանի: Ինչ խոսի, Վարդանյանի բացակայությունը զգայի կորուս կլինի հավաքականի համար:

Սահափորձ Գիւերսերի դեմ

Ված էր Եվգենի Գիների, թէ Նոր ողու դեմ: Կեցին ը-
ջանուա Եվգենի Գիների անվան հետ ֆութբոլյախն ը-
ջանակներուա մի խնի աղմկոս դասմություններ են
կաղպած: Նոր մեղադուա էին դայմանավորված
խաղերի կազմակերպման, ինչտես նաեւ մրցավաճա-
րի վրա ճնշուա գործադրելու մեջ: Գիները կասկածվուա
էր նաեւ ֆինանսական խարդախության մեջ:

Հիլդեբրանդը մնում է «Ծույզարտում»

«Մրաբուրգն» ու «Կանք» Եղբակակիշում

Դայտնի դարձան Ֆրանսիայի լիգայի գավաթի եզրափակիչի մասնակիցները։ Պատվավոր մրցանակը կվիճարկեն «Մշաբութգն» ու «Կանը»։ «Մշաբութգն» սեփական հարկի տակ կիսաեզրափակիչում դարտության մասնեց «Սենք Երիենին»։ Ընդհանրապես սեփական դաշտի գործողությունը «Մշաբութգն» համար չափազանց կարեւոր է, քանի որ մինչ այդ, անցկացրած 8 հանդիդուարներում թիմը չի դարտվել, իսկ ահա հյուրընկալվելիս դեռևս չի ճաշակել հաղթանակի բաղրությունը։ Դանդիդուան միակ գնդակը 56-րդ րորեին խփեց ուղեղ Ֆարներուդը, որը գավաթի խաղարկության նախորդ երեք փուլերում էլ գոլի հեղինակ էր դարձել։ «Մշաբութգն» իր դաշտության մեջ 2-րդ անգամ մտավ լիգայի գավաթի եզրափակիչ։ 1997 թ. թիմը նվաճել է դաշտավոր մրցանակը։

«Կանը» եղրափակիչի ճանադարին դարտության մաս-
եց «Մոնակոյին» (3-1): Արդեն առաջին խաղակեսում Սա-
զյուսի եւ Լեմետրի խփած գոլերի ընորհիվ «Կանը» հաղթելու
լուրջ հայտ ներկայացրեց: 54-րդ րորդին Կայսեն իրացնելով
11 մ հարվածը, Վերջնականապես վճռեց ուղեգի հարցը:
«Մոնակոյի» դրույթունն էլ ավելի վաքրացավ 65-րդ րո-
րդին, եթե 2-րդ դեղին բարեց սահնակով, խաղադաշը լից
դարդասաղահ Ֆարյեն Օդարը: Չնայած հյուսեր խաղն ա-
վարտեցին 10 հոգով, խաղավերում փոխարինման մտած է-
մանութել Ասեբայորը 11 մ հարվածով կրծատեց հաւըլի տար-
օնելությունո:

Գավաքի նոր տեր հայտնի կղառնա աղբյու 30-ին «Սադ դը Ֆրանս» մարզադաշտում կայանալիք Վճռորու խաղում:

